

ændres saaledes, at § 1 forsvinder, at § 2 udvides, og at man kommer til en Aftale med den højtærede Minister om at undlade Indkaldelse af Arbejdssoldater. Man vil der- ved kunne opnaa paa dette Lovforslag en samlet Besparelse af i hvert Tilfælde en 5—6 Mill. Kr.

Refshauge: Jeg takker det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen og for øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. P. Munch for deres gode Tro til Sønderjydernes Lovlydighed og deres Tro paa, at vi ogsaa uden Soldater vil være i Stand til at opretholde Ro og Orden i de sønderjydske Landsdele. Det var jo ogsaa en gammel sønderjydske Bonde, der prægede Ordet: Gør Ret og kræve Ret. Jeg tror ikke, de to ærede Medlemmers gode Tro til Sønderjyderne i den Henseende skal blive gjort til Skamme. Ligeledes takker jeg det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, fordi han havde den Tro til Sønderjyderne, at de ogsaa vilde kunne holde det nationale ved lige uden Soldater. Det har vi vist, at vi kunde, i 56 Aar, det vil vi ogsaa kunne nu.

Imidlertid kan jeg ikke følge de to ærede Medlemmer i deres Betragtninger om, at en Garnison i Sønderjylland nu vil være unødvendig. Jeg vil blot minde om, at det for kort Tid siden kun var et Aar siden Stormen paa Duborg. De vil være blevet mindet derom, hvis de har læst f. Eks. i „Flensborg Avis“ om de Retsforhandlinger, der i tre Dage er ført i Flensborg om denne Episode i Flensborg, hvor Befolkningen stormede eller i hvert Fald var i Færd med at storme Kasernen, hvad der kostede 11 Mennesker Livet. Vi bor endnu den Dag i Dag op imod den samme Grænse, som vi fik i Fjor, og Forholdene Syd for denne Grænse er endnu ikke i den Grad stabiliseret, at vi kan være trygge overfor, hvad der kan ske. Jeg læste forleden en Artikel i „Berliner Tageblatt“ af dets økonomiske Medarbejder, Dombrowski, hvori han skrev, at Hungerspøgelsets Skygger allerede ligger over Tyskland. Tilstandene i Tyskland er for Øjeblikket saadanne, at man er ude af Stand til at købe noget som helst fra Udlandet med den lave Valuta, man har, og Forholdet er det, at man nu spiser sin egen Høst og gruer for, hvad der kommer efter, naar denne Høst er opspist.

Jeg tror, der vil føles stor Utryghed i Sønderjylland, hvis Landet under disse Forhold lagdes blot for Militær; hvordan det skal opretholdes, skal jeg ikke blande mig i, men at vi i Sønderjylland vedva-

rende ønsker en militær Belægning, tror jeg, jeg kan svare for. Vi holdt for nylig et Møde i Aabenraa, hvor de sønderjydske Rigsdagsmænd var indbudt til en Forhandling med de forskellige sønderjydske Byraad, og jeg tillod mig der at spørge forskellige Byraad om, hvordan man stillede sig overfor dette Spørgsmaal med Hensyn til Garnisonerne, og jeg fik fra alle Byernes Borgmestre den enstemmige Udtalelse, at man ønskede Militæret bibeholdt i alle Byerne og ganske særlig i Grænsebyerne, netop fordi man følte det som en Betyggelse.

For øvrigt slutter jeg mig til den ærede Ordfører for Venstre (J. A. Hansen) i hans Udtalelser om, at en Ordning som den nuværende selvfølgelig ikke kan opretholdes i det lange Løb. Men vi haaber, at naar den nye Militærordning kommer — som ogsaa vil tage Hensyn til de Forhold, jeg her har fremdraget, i hvert Fald efter hvad jeg ved —, denne Ordning maa kunne bortfalde. Jeg skal hermed anbefale § 1 i Lovforslaget til Vedtagelse og tror at kunne gøre det paa mine sønderjydske Kollegers Vegne og at kunne udtale det som et Ønske fra den sønderjydske Befolkning, at denne Foranstaltning foreløbig opretholdes.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen):

Jeg takker de ærede Ordførere for Venstre og det konservative Folkeparti saavel som den sidste ærede Taler, der talte paa de sønderjydske Byraads og den sønderjydske Befolknings Vegne, for den Tilslutning, de alle har givet det foreliggende Lovforslag. De Bemærkninger, der er faldet fra de to andre ærede Ordføreres, det ærede Medlem Hr. L. Rasmussens og det ærede Medlem Hr. P. Munchs Side er i alt væsentligt Gentagelser af de Anker, der blev rejst mod Lovforslaget forrige Aar, og en Gentagelse af Debatten derom kan vel ikke føre til nogen Omvendelse fra nogen Side, saa jeg kan fatte mig i Korshed i mit Tilsva-
r til de to ærede Ordførere.

Jeg gør opmærksom paa, hvad der er bekendt, at det er det ærede Medlem Hr. P. Munch, der som Forsvarsminister gennemførte det først vedtagne Lovforslag om efter Indlemmelsen af de sønderjydske Landsdele at sende en Militærstyrke derned. Dette Forslag gav det sønderjydske Udvalg sin Tilslutning, og det blev vedtaget paa Rigsdagen. Den udgjorde 1 200 Mand. Der var ikke Tale om Rekrutbatailloner, og det har der heller ikke været siden, men om uddannet